

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdivásárhelyi városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, felévre 2 frt 50 kr, negyedévre
frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és
egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kap-
ják a lapot.

Felolós szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez
(Dobay János Kézdi-Vásárhelytől) intézendők.

Kiadó hivatal: K.-Vásárhelytől az ifj. Jancsó Mózes könyvnyom-
dájában, hová hirdetések s előfizetési pénzek küldendők.

A nyár programja.

Budapest, 1895. június 1.

A pártpolitikai hadak fegyverszünete megkezdődött. Azt hisszük, hogy zavar-
talanul fog lefolyni az egész hosszú nyári
szünet, mert a pártok egyaránt ki van-
nak merülve a hosszas küzdelemben,
melynek különben az utóbbi hónapok
alatt bizony igen csekély sikere lett. Meg
is látszott már utoljára felé, hogy az egyes
pártok teljes elkedvetlenedéssel mérik
össze fegyvereiket és inkább csak a zör-
gő pajzsokat döngették, kerülve köleső-
nösei az erősebb vágásokat az elevenbe.
Mint az iskolagyerekek, olyan örömmel
mentek szét az országgyűlési képviselők
a vakációra. Miután szentül meg van-
nak győződve, hogy a haza veszélyen ki-
vül van, ennél fogva most már nyugodt
lelkisímmel térhetnek vissza a nyári
meleg napokban a tétlenség puha karjaiba,
élvezhetik az édes mitsem-tevés gyö-
nyöreit.

Lesznek ugyan majd egyes politikai
kirándulások a nyár folyama alatt is. Hal-
lunk majd minden pártárványalathól beszámó-
ló beszédeket. Fölmelegítését az országgyű-
lési viaskodások egyes epizódjának. De

ezek a beszámolók annyira helyiérdekűek
szoktak lenni, hogy kevés kivétellel
az ország közönségét vajmi csekély mér-
tékben érdeklik. Oly messze vannak még
az általános választások és közbeesik még
a milléniumi kiállítás és az ezzel össze-
függő ünnepségek sorozata, hogy lehe-
tetlen az ország polgárának figyelmét és
érdeklődését előre antiezipálni, főként ak-
kor, mikor a közönség gyomra nem csak
megterhelve, hanem egyenesen elrontva
van ettől a sok megemészthető és meg-
emészthetetlen politikától.

A szünet nyugalmas napjaiban szá-
mot vethetünk a politikai fejlemények-
kel és ehhez alhalmazhatjuk további lé-
péseinket. Beláthatjuk, hogy a lefolyt
egyházpolitikai harcokat a párttaktika és a
pártszempont tulhajtása és bizonyos téve-
dés tette szenvedélyessé, hevessé és okoz-
ta ezt a sok halottat és sebesültet, akik
a küzdőtéren maradtak. — Más egyház-
politikai programot felállítani, mint a
mely nagy erővel immár keresztül is vi-
tetett, ellenmondás lett volna a törvény-
hozás többségének (nem a szabadelvűpárt
értendő ezalatt csupán) eddigi politikai
irányzatával. A jogegyenlőség és politikai
szabadság érzete oly mély gyökeret vert
a nemzetek öntudatában, hogy valósá-

gos erőszak lenne azzal ellenkező politi-
kát követni, melyet még megkísérteni is
bajos volna. Az eddigi kiváltságos álla-
potokat, a melyek eddig jóformán csak
az egyházi jogok terén voltak fentartha-
tók, csak meglehetősen enyhe fizetésekkel
és az ezen alapuló „modus vivendi“-kel
lehet csupán konzerválni. Nincs is azok-
nak egyéb értelme a megszokásnál és
kegyeletnél, amely gyöngéd érzelmek ter-
mészetesen rögtön eltűnnek, mihelyt azo-
kat a kiváltságokat erőszakkal, a jogi
fejlődés és haladás útjába hengerítve
akarják érvényesíteni. Az állam és az
egyház között az elkeresztelési rendelet
folytán támadt konfliktusból való kiveze-
tés útjának irányára az egész képviselő-
ház, igen csekély kivétellel, egyetértett.
Hisz az egyházpolitikai ellenzéknek leg-
tekintélyesebb és legzseniálisabb vezér-
embere, Apponyi Albert gróf maga pro-
ponálta azt az utat, amelyet a Wekerle-
kormány felvett a programjába, de az-
tán ugyancsak Apponyi Albert gróf volt,
ki ellene szavazott és szónokolt, persze
később igyekezett magát kimagyarázni
ezen általa is mélyen érzett következtet-
lenség vádjá miatt. Ime tehát a képviselő-
házi ellenzék nem elvi, hanem tisztán
taktikai szempontok választották el a li-

TÁRCZA.

Bánk-bán

(Könyves Jenő jutalomjátéka f. hó 24-én, hétfőn.)

Tér szűke miatt, csak röviden akarom ismer-
tetni Katona József koszorúzott írónk örök-beesü
művét, illetve annak egyes alakját, de kiváltképen
Gertrudisz királyné jellemét, hogy annál igazságo-
sabb legyen indokolva Bánk-bán-nak merénylete
a királyné ellen és hogy annál igazságosabban tűn-
jék fel Bánk jelleme, a miért gyilkosa lesz Gertru-
dis királynénak.

E remek tragédia dacára is kitűnt koszorús
írónk Katona József szerénysége; mert művével nem
őhajtott feltűnést kelteni és öt éven keresztül ma-
gánál rejtgette a kincset: a midőn az Erdélyi mu-
zeumban a „kolozsvári leendő játék-szín“-től felszólí-
tás hirdettetett egy drámai műre, sokáig habozott
e remek mű alkotója, a míg rábirta magát arra,
hogy e tragédiát benyújtja pályázatra, mert tar-
tott annak gyenge szerkezetétől és ezen gondolata
meg is valósult akkor, mert nem akarták elősmorni
e mű irodalmi és költői becsét; de annál inkább
emelkedett, annál nagyobb és halhatatlanabb lett
maga Katona József és műve, a midőn először a
budapesti nemzeti színházban színre került. Olyan
dicsőséget még Schakespeare, az angol költők ki-
rálya sem ért el, a midőn Katona József az „Bánk-
bán“-jával, mert lélektanilag e mű felülmúlja Scha-
kespearenak nagyon sok alkotását.

Történetíróink nem egyeznek meg, hogy Bánk
erencesétlenségét Gertrudisznak melyik öcsese okoz-

ta. Ezek négyen voltak: Eckbert bambergi püspök,
Ottó burgundiai pfalzgróf, Henrik istriai márk gróf
és Berchthold kalocsai érsek.

A három első megugrott Németországból, mert
gyanuba jöttek Fülöp királynak Witelspachi Ottó
által lett megöletésében; a helyke Berchtholdot
pedig (kit a királyné kedvéért András király nagy-
nehezen, a pápa hosszas ellenzése után, kalocsai
érsekségre emelt, minekutána bebizonyította azt, hogy
már tud . . . — olvasni és 25 esztendő) ezt a Bercht-
holdot utólván a magyarok meg-meg fogták és jó
sört vertek rajta.

Csery, vagyis inkább Müller egy történetkésben
Ottót Bánk-bán által Konstantinápolytól öleti meg,
holott a jeruzsálemi ut sokkal későbbben esett és
mind Ottó, mind pedig Eckbert elmentek Andrásval,
ki már akkor ujonnan meg is házasodott; harezol-
tak is együtt Sappadin ellen és így már ekkor
sem Gertrudis, sem Ottó el nem vesztették, sőt Ottó
1234, Henrik pedig 1228-ban halt meg, valamint
Eckbert is ezen idő tájtban. Megszövedte volna-e
maga mellett András öket, ha . . . ? . . .

De bezzeg a sima Berchthold először megese-
ta mátkáját és azt hirtelte, hogy neki a Szűz Mária
megjelent álmában és az ártatlanságra intvén, pap-
ságot javasolt. Mihelyest Gertrudisra a szerenés-
lenség megesezt, senki se tudta hova lett; András
keservesen panaszkodott ellene a pápánál, mert uti-
kölségre meglopta a királyné kasszáját. Többé be-
sem bocsátotta az országba és kevés idő múlva már
Ugrin lett kalocsai érsek. (Szvorényi hist.)

Ilyen novelésű öcsék között, természetesen Ger-
trudist sem lehet angyalnak képzelni, a ki maga
zsarnok, de még is sokat tart a közvéleményre vagy
legalább annak látszatára, sőt mint nő, az illemre

is. Kész testvérét, Ottót, országából kiűzni, ha bot-
rányt követ el; még is azt, hogy öcsese kontár egy
nő elszédítésében, nem tudja elviselni, mivel maga
nem erőnyes, nem becsüli az erőnyt; mivel nő és
királyné, gyűlöli a botrányt és mások erőszakos tet-
teit. Kedveli Ottót, nem épen azért, hogy testvére,
de mert a királyi ház egyik tagja, de megveti, mert
annyira sem ért az uralkodáshoz, hogy egy nőt meg-
igázzon. Nem csak hatalommal akar uralkodni, ha-
nem ésszel is. A félelem mellé tiszteletet is kíván
alattvalóitól és nem csak születése, hanem tehetsé-
gei fensőségét is érezteti velők; szóval, uralkodni
vágyó.

Szeret a mások szerelmi viszonyával bajlódni,
sőt némi irigység is van benne Melinda (Bánk neje)
szépsége és ártatlanságára és bár lenézi, titkon még
is bosszankodni látszik. Eszes, gőgös, büszke szív-
telenséggel maga ellen lázaszt minden szenvedélyt.
Ottó erőszakos botránya felingerli, de sokkal eszes' b,
hogy ne tartson a következményektől, sőt legjob-
ban fél Bánk-bántól és innen ered sokszor szórako-
zottsága, balsejtellemei, de hogy Bánk őt megölhetné,
erre nem gondol.

A többi alakok jelleme a darabban teljesen
kidomborodnak és kitűnnek; csupán Gertrudis ki-
rályné jellemét őhajtottam egy kissé bővebben rész-
letezni, hogy e remek alkotás teljes értékében csil-
logtathassa szépségeit és mintegy a történeti valóság
igaz színében láttassa magát a néző szeme előtt.

Könyves Jenő.

berális reformok pártolóiól. Ez az állásfoglalás pedig abból a kardinális tévedésből származott, hogy a szabadelvűpárt a Tisza Kálmán alatti uralom fölevelenítésére és megszilárdítására állította fel ezt a programot. S az ellenzék abban a hiszemben, hogy ez a Tisza-féle restauráció nem fog úgy sem sikerülni, félredobva a saját eredeti koncepcióját és valóban szegre akasztva elvét, szövetkezett az ultramontanizmussal és a reakció embereivel, hogy ezen az úton a hatalom birtokába jusson, de hol aztán szintén nem lehetett volna más, mint Wekerle és társai. Más programmal egyetlen kormány sem léphetett volna ki a porondra, mert ezek az egyházpolitikai kérdések olyan természetűek, hogyha azok döntésre kerülnek, azokat csak a közszabadság és jogegyenlőség, ezen legfőbb állami elvek alapján lehet megoldani. Az egyház részéről tehát, ha ugyan érdekében áll az egyháznak a mostani állapotokat fentartani, egyetlen politikai irány van, amit követnie kell és lehet, ez a konfliktusok lehető kerülése. Ez volt a felfogása magának Vaszary Kolos herezegprimásnak is, ki tudvalevőleg nem tartott azokkal, kik tiltakoztak és revíziót kértek. De őt felülmulatta a tulzó egyházi párt, mely az országot jogosan képviselő szabadelvű párttal találkozott szemközt. A megoldás iránya ekkor már természetesen kétségtelen volt. Az csak a szabadelvűség szellemében történhetett. A szabadelvű párt nem kereste, de aztán felvette a megízelt harcot és egész existenciáját koezkára tette, miként mindenki, aki egy végkiemenetelőben előre nem látható háboruba kezd, bár a szabadelvű párt nem lehetett kétségben győzelmének bizonyossága fölül. Sajnos, hogy csalódott azokban, kik a czéllal vele egyetértettek, de aztán a küzdelem közepett ellene fordultak. A további torzsalkodás és küzdelem aztán tisztán a hatalmi kérdés körül forgott ezen pártok között és előállott az eszméknek, elveknek és politikai czélokknak olyan zürzavara, amelyből már itt az ideje, hogy kijózanodjunk.

Az ország érdeke még is csak nagyobb, mint egyes pártok és kiválóbb férfiak érdeke és ambíció. Azt hisszük, hogy ennek az elvnek felgondolása a leghatásosabb eszköz a kedélyek megnyugtatóására, melyre különben élénk hajlandóságot tapasztalunk az egyes pártok vezérférfiai között is. Ennek a megnyugtatónak megvalósítása lenne a szűnődő legfőbb feladata, hogy aztán az ősszel ujult erővel, tisztult és nyugodt kedéllyel foghatnánk hozzá ahhoz a sok teendőhöz, amely még hátra van.

P. Sz.

Fővárosi levél.

Budapest, 1895. június 16.

Unalmas csönd borult a székes fővárosra. A házakon a lefüggönyözött ablakok egyre szaporodnak, bizonyosságul annak, hogy a vagyonosabb lakók már zöldbe vonultak. A sörházak előtt az utczára kirakott asztalok mellett néhány itt rekedt szalma-özveggy férj bóbiskol. A horlások az utczasarkon ásitóznak és szidják a főrendeket: mért nem halasztották el

anyárra az egyházpolitikai tárgyalásokat; — mennyivel jobb keresetük volna most. Szóval, mindenki panaszkodik: — senki sines ilyenkor megelégedve.

Csak a szegény munkás embereknek nincs okuk most panaszra, mert a millenniumi építkezések, — melyek napról-napra nagyobb arányokat öltenek — biztosítják nekik a rendes megélhetést.

A városligetben, az épülő kiállítás területén ezer meg ezer munkás-kéz dolgozik. Enitt haragnak, kalapálnak, amott pedig vastag czölöpöket vernek a földbe. A munkások ajkán taktus szerint hangzik ez a nótá:

„Einmal hoch,
Zweimal noch.
Dreimal auf,
Noch eins drauf.
Fünffmal gut,
Nur mit Muth!

A városliget a kiállítás építkezései által tényleg sokat veszített szépségéből és eredetiségéből, de jó hazafinak nincs oka ezen búsulni. Jövő évre olyan bübajos tüdőbíróságom tárol itt szemünk elé, melyhez foghatót képzelni sem lehet. — Majd üdülhetünk aztán elogat a „Karikás csárdában” vagy a debreczeni „Betekints”-be.

A városliget tóban most hantolják a békákat. A vizet egy cseppig kimérték belőle s a piszkos izzapot most tiszta kavicsosál földik be. A regényes béka-kurutyolásnak vége! Ennek legjobban a pót-vizsgára készülő diákok örülnek, mert most zavartalanul magolhatják a leczkót, a parti padokon.

Csak a budapesti szép leányok nem vesztettek el semmit a kiállítási építkezések folytán. Egy részük már valahol a Balaton mellékén tölti a nyarat, míg az itt maradtak egy része kijár a Stefánia-útra apró „zsuzsukat” elveszteni.

A lapokban néha ilyen apró hirdetés olvasható: „Elveszett egy félhold alakú „zsuzsu.” A becsületes megtaláló illő jutalomban részesül.”

Csodálatos, hogy a becsületes megtaláló rendszeren fiatal ember, a kit a károsult mamája többnyire ott tart ebédre, vagy oszonnára, míg a leány szívét igyekszik illő jutalom gyanánt felajánlani.

Ez ügyes leleményesség, melynek gyakran eredménye az a szép aranyos szegélyű karton papír, mely így fejezi ki a „zsuzsu” történetét:

Tölgyessy Miezi

és

Daru Bertalan

jegyesek.

Oh, ezek a budapesti leleményes mamák! Ha valaki meg akarná tőlük azt az ügyes „patentot” venni, bizonyára egy sem jelentkezne.

Buzogány.

CSARNOK.

Jámor Están egyházi levelei a szerkesztőhöz.

LXXVII.

Téns Szerkesztő Ur!

Az multkoriban az én kedves hűtös társom Petronella szokott nyájos szózatával így szólott hezzám: „Menyen bé von szomár az városba hozzon egy félfontveres fejőt, egy matringfejtő fonalat, egy kűs évég szarvas bogár olajat, 3 drb: kupás csiprot s még a jó Isten tudgya miféléket. Ezen szovakra az férjüji méltóságom megtartása mellett imigyen feletem vissza: „Oh, asszonyi állat, én hűtöstársam, mily goromba az te nyelvű szózatyaén irántam, az teurad és poronesolód erányában. — Ne prezmitáljon vén részeges disznyó, — szolt ő esmég mérgesen — takujjon innéts haza se jöjjön, ha vaamit elfelejt. Minek utána én ugy szoktam, hogyha ma elmenyek, csak hónap szoktam haza menni, ennél fogvást az én kedves Petronellám még hezza tette, hogyha estére haza nem jövök, kitollossza azt a nihány hajszaalomot, mit az élet gongya porozsnyaknak még meg-

hagyott. Mint egyházi férjü nem tartottam érdekesnek egy mérges fejérnépvel szófojtatásba elegyedni, hanem elmentem s mentem egyenesdibe Móriéz zsidóhoz. Utközben azon mőlázgattam, hogy az áhítatos szüü besső emberek sorsát az jó isten minddőtig ugy vezérli, hogy az igenousdibe arra felé haladgyon, morre az szüü kívánczik, met mivel-hogy én erőst kívánczoztam bé az városba, hogy megnőzzem azt a teatrumot, mejról az téns szerkesztő ur újságlapja annyét ír. Móriéz zsidó es késztült, hogy megnőzze az kedves cesesit Goldstein Számit, két éppég az nap este játszódtak. Es az én drága Petronellám fejtojének s czernájának éppég az nap kellett „elfogyni”. . . . Adgy jót Jódús! Nagy örömmel neki indultunk az napnak délutáni évadgyán én, kántor komám és Móriéz zsidó, hogy lissuk meg mijen az repezisus új zsidó. A mint megerkeztünk az városba, mentünk igenousen az teatrumházba s minekutánna testenként, fejenként es szemjenként az 5-5 sustákat lefizettük, beboesátottak. Mintha tutták yóna, hogy mi kárbahágó tekinéjjes férjüjek vagyunk, tiszteletből az legeslegmagasabb hejet adták nekünk.

Erőst esudálkoztunk rejtít, hogy az teatrumház éppég ugy néz ki, mint egy jó móddal elkészített esür nem kevesebb, mint 10 drb. adoval, mejt ugylinak, hogy pá-h-o-j. Ebbo igen fajin gunyába ütözött uri fejérnépek es uraságok ültenek s művelt szófojtatásba elegyedtek. Mindgyá megakadt az szemem két uri emberen, kik közül az egyik a legkövérebb, az másik meg az legsoványabb vót az egész társaságba. Móriéz zsidó, ki a görbő arrával mindent ki tud szimatolni, aszonta, hogy az kövér ur az pógármester, az sovány pedéglen az rendérkapitány. Tessen mán most megmondani téns szerkesztő ur, hogy ha mind a két uraság az város kosztján vagy, met egyik ojan erőst kövér, az másik meg oian erőst sovány! . . . Az mint e felett studérozgattam, szembe velünk valami másnériával hirtelen febrantottak egy szépen kipingált ponyváts előttünk vót az szinypad. Ha akarnám se tudám lebeszélni, hogy mi minden szöpet elmondtak es megeselekedtek az férfi es fejérnép diatristák. Egy kiesit beszélgettek, egy kiesit énekeltek, s egy kiesit verokedtek. Kántor komám asztot jegyezte meg, hogy ez az szinpad éppég ojan, mint az magos politika, met hát itt es az magyar esinál becsületes zsidókat s az esch es nimet mozsikál hezza.

Hát bizony az a Goldstein Számi erőst becsületes zsidó es s Móriéz oda es vót az nagy örömet miatta. Ugy bögött, mint az bölön-bika minden nótára s mindélig csak asztot kiabálta, hogy: Ojra! Ojra! Hagy vut! Hagy vut! Egy darabég csak hallgattam az zsidó ikrándozását s osztán jól számba kollintottam, mondván: Ne szeméjeskegy zsidó, hagyjad mán az magyart es szóhoz jutni. Minek utána az keresztény es zsidó náezijó között ijen formán rendet esináltam, jött egymás után az darab kanja, nösténnye s mindenki szépen elmonta a magét. Egy megeseit leányzó folytonoson csak pityergett, az após a vejivel verokedett, Számi pedéglen okvetlenkedett. Mondhatom, hogy sok vásáros komédijában vótam életemben, de ijen fajin történeteket sohasem láttam. Csak éppég azon esudálkoztam, hogy az uri reuden levő nemzet es, mejik az odorbéli hejért egy új forintot fizet, csak éppég asztot a komédiát kapja, mit a 20 krajczáros nép. Mán későre járt az üdö, mikor a teatrumnak vége szakadt. A nig hazamentünk, Móriéz mindéig csak Számiról beszélt, mire én asztot mondtam neki: Ne ágálj Móriéz, met ojan derék zsidók csak a szinpadon vagynak.

Mán most csak az a bökkönő, hogy miképen menjek az én drága Petronellám elöjibe, met az fejto árát az teatrum megettő. Azval csak nem állhatok elejibe, hogy vannak uraságok, kik az fejto szagétt még többet elkötenek, met az én hűtös társam az okos szót nem érti meg. Hogy mi lesz velem otthon, asztot nem tudom, de áddég es kántor komám bátorságnak okát inánk egy cseppet.

Kárbahágó, 1895. június 18.

Maradtam
tisztelettel s becsületvel
Jámor Están
egyházi.

Szin ház.

Vasárnap: telt karzat és nagyon üres ház — illetőleg földszint előtt Tóth Ede híres népszínműve „A falu rossza” ment gondos előadásban.

Ez a népszínmű színpadunkon részint működve — részint hivatott színészek által előadva anyiszor látott már lámpavilágot, hogy újdonságvágyó közönségünk szinte kívülről tudja s a valóban „ritka” látogatottság csupán ennek tudható be.

Gyarmathy G., Latzkó A., Perényi J., Mészáros C., Vihary E., Ferenczy és Kadár teljes elismerésre méltó odaadással és dícsérendő készséggel játszottak s az előadás jó sikerét nekik köszönheti.

A szereposztásra és az énekek betanulására egy kis szerény megjegyzésünk van.

Ad notam L. Kik a falu rosszat mártóbbszor láttuk: némileg hozzá szoktunk, hogy Göndör Sándor bariton hangja énekes énekelje, s ez természetes is, mert azok a bus hangja magyar nóták sokkal szebbek és megkapóbbak bariton, mint tenor hangon. Ezzel ugyan a tenor értékéből semmit sem vonok le, mert a jó tenor hang sokkal ritkább és keresettebb, mint a bariton, de ez a magyar népdalok szellemének mégis inkább megfelel s valamivel jobban is színezi!

Második megjegyzésünk az ének-darabok betanulására és azok előadására vonatkozik.

Ha valaki — és pedig idegen ajku — az édes magyar nyelv mélyeséges titkaiba nincs beavatva és ének közben a lélegzet vétellel ott szakítja ketté a szavakat, a hol épen nem szabad, s ott bukfenekzik be a mélységbe, a hől felemelkednie kellene: azt legrosszabb esetben is csak megmosolyogjuk, de türelmes természetünkkel kifolyólag nem rójuk meg. Azonban a magyar ajku énekes az ilyen hibákért

hamég egyszer oly szép hanggal rendelkezik is — dorgatoriumot érdemel, hisz ezzel tönkre teszi magát, tönkre teszi a darabot, halálra vexálja a publikum műérzékét, Pl.

„Nem átkozlak | nem szokásom.”

Ennek a kiénekléséhez bármint adagio tempóban bőségesen elég két lélegzés, s mi mégis így hallottuk vasárnap:

„Nemát | kozlak, nemszo | kásom.” Vagy:

„Istenben sem | merek hinni” így jól van, de így:

Isten | bensem | merek | hinni, már széönyűség!

Ezeket csak inter parantézium sugjuk meg az énekeseknek azon boldog reményben, hogy jövőre segítve lesz ezen anti magyarságon!

Kedden Herczegh F. 3 felvonásos kitűnő vígjátékának bemutató előadásában gyönyörködött a sajnálódóan csekély számú publikum. Pedig ez a darab s ez az előadás megérdemelt volna egy szétrepedésig zsúfolt házat is.

„A három testőr” egy kosár könnyű és esztendősi léhaságból nagy talentummal, genitálisan összeállított vígjáték, mely szellemes és korszerű, egészséges humorával valóban excellál, s melyen az embernek komolyságát megtartani Istenkisértés volna!

Gyarmathy, Tuboly Klem., Szebenyi és Vihary Elemér kitűnően játszottak, Könyves Jenő önmagát felülmulva, valóban brillírozott. Nehéz szerepét abszolút értékű tudással, könnyedséggel és fesztelenséggel művészhez méltóan játszotta. Minden este szívesen látnók ilyen szerepkörben is. Ferenczy kisebb haberi szerepében művészetét alig értékesíthette.

Szordán: Csiki Gergely és Konti J. 3 felvonásos nagy oporetje a „Királyfogás” került színre meglehetősen nagy számu, elegáns közönség előtt, közepes előadásban. E lendületes zenéjű operett már többször láttuk s mégis az este szívesen néztük végig azon reményben, hogy Fióra koringójében, Marx pompás kuplójában, Lola és Amadil elévülhetetlen szépségű szerelmi kettősében, kardalok klasszicitásában és az egész darab zenei szépségében gyönyörködhessünk.

Azonban reményünk csak részben sikerült, mivel a Lola és Amadil szerelmi kettősét — mely a királyfogás leggyönyörűbb része, s melybe Kontialkotó szellemének legnemesebb részét lehelt — valami démoni szellem úgy agyon silányította, mint a multkori jégeső Vásarhely határát.

Csudálatos chaos, melynek hosszú, esontos ujjai még az itteni fa-bódó deszka repedésein is benyulnak! Ugy látszik, a szinkör levegője fertőzve van az

ugynevezett lámpaláz veszedelmes miazmaival, s a király udvari orvosa a desinfiálás kemény munkája miatt késett le a színpadról, hol a király ételeit kell lett volna megvizsgálnia. Különben a király nem vacsorázott s így orvosra sem volt szüksége. Pedig a harmadik felvonás elején nagyon meghapó jelenet ám az, melyben az udvari orvos az ideiglenes királyt csupán egészségtani szempontból czudarul megkoplaltatja.

Mészáros Cornélia Fiórát igen hüen és természetesen személyesítette, szerepében teljesen otthon volt, kifogástalan technikával, pompás színézzel s nagy hatással énekelte nehéz parthijait.

Láng Ödön — Radzivil herceg — jól játszott, gyönyörű románczát hatásosan énekelte, azonban magasabban fekvő hangjai még nem léptek véd- és daczszövegre érdes levegőkkel.

Ferenczy jól alakított, de kissé tulzott. Vihary E. és Szebenyi teljesen jól viselték magukat.

Tapsban nem volt hiány.

Csütörtökön: Sudermann 4 felvonásos színműve „Az otthon” került, közepes számú közönség előtt színre, Laczkó Arankával a czimszerepben.

Az otthon egy kis naivitással megírt gyönyörű színmű, melyben azonban a főszereplők talán túlságosan ki vannak téve viharos szenvedélyek gyötrelmeinek.

A hatalmas czimszerepet Laczkó Aranka játszotta alapos készséggel s művészi tudással, melylyel bizony bármint nagy színpadon alaposan megállhatna helyét. A kisasszony különben szorgalmas s nagy tehetséggel megadott színésznő, ki minden fellépésével kiérdemli osztatlan elismerésünket, dícséretünket s a számára felzúgó tapsokat.

Méltó társa volt Tuboly Klementin, ki nagy dícséretre méltó ügyességgel és szabatosággal játszott, noha szenvedélyeit néha nem akarja kellő mértékben fékezni.

Gyarmathy, Könyves és Szebenyi alapos készséggel, kifogástalanul játszottak. Különösen Gyarmathynak jutott nehéz szerep, ki a nervosus nyugalmazott alezredes eszmévilágába s vaskalapos szokásaiba úgy beleélte magát s alakításai oly sikerültek voltak, hogy tulkövetelők volnánk, ha Gyarmathyról nem a teljes megelégedés hangján beszélhünk.

Vojnits elég katonás alak, van neki szép arca, magas egyenes terméte, széles vállai, s több ilyen szép és jó tulajdonsága pásztori temperamentummal. Egy kis színészvérről, élénkséggel, ügyes mozgással, szóval egy kis színpadon való alkalmazkodással, még színész is válhat belőle.

Különben az egész előadásról s annak rendezéséről csak szöpet és jót mondhatunk.

Ujdonságok.

— **Jegyzői vizsga.** Nagy József kézdivásárhelyi tanácsi irnok a körjegyzői vizsgát a napokban sikeresen letette.

— **Törvényszéki vizsgálat.** Elekes Pál táblai elnök a kézdivásárhelyi törvényszék vizsgálatát befejezvé, 11 napi itt működés után titkárával elutazott.

— **Időjárásunk.** A nyár első napja junius 21-én szép idővel köszöntött be. A hét elején uralkodott példátlan hideg után, a légkör egészen átmelegedett s kivéve a folyton uralkodó szeleket, időnk ellen panaszunk nem lehet.

— **Difteritisz.** A hét folyamán K.-Vásárhelyt egy difteritisz eset merült fel, mely azonban gyógyuló fölben van.

— **Járvány.** Kézdi-Vásárhelyt a sertések között járványosan fellépett orbanéz — daczára a legszigorubb óvó intézkedéseknek — egyre tart. Eddig 18 drb sertés hullott el.

— **Körrendelet.** A „Rendőri Lapok” szerkesztője az említett lap támogatása érdekében feladott hozzá. Minthogy ez a lap két évi fennállása óta is már hasznos szolgálatokat tett a rendszet, nevezetesen pedig a rendszeti nyomozás terén, s minthogy általában oly jól szerkesztett szaklapnak bizonyult, hogy nemcsak méltányosnak tartom a szerkesztőség kérelmének teljesítését, hanem e szaklapnak minél szélesebb körben való terjesztésével a rendszet és közbiztonság érdekeit vélem előmoz-

díthatni: a „Rendőri Lapokat” a törvényhatóság figyelmébe ajánlom és felhívom a törvényhatóságot, hogy e lap iránt az érdeklődést felkelteni és azt lehetőleg terjeszteni sziveskedjék. Megjegyzem, hogy az említett szaklap előfizetési ára a hatóságok, a rendőrség és a csendőrség részére évenként 7 frt, magánosoknak pedig 10 forint. A szerkesztőség és kiadóhivatal Budapest, Kerepesi-ut 19. szám alatt van. Budapest, 1895. évi jun. hó 14-én. Perczel.

— **Tisztújítás.** Sepsi Szentgyörgy város képviselője jun. 20 án tartotta meg tisztújító közgyűlést Tompa Miklós alispán elnökelete alatt. A városi képviselők a tisztújításra majdnem teljes számban jelentek meg s a hivalkok megválasztása, a tisztügyiész kivételével, egyhangulag történt. Közfelkiáltással mavállasttattak: polgármesterré ifj. Gödri Ferencz, I. tanácsos alpolgármesterré Nagy László. főjegyzővé Vitályos Gyula, pénztárnokká Sikó József, számvető Császár Domokos, ellenőrré Bögözi István, rendőrtollnokká Nagy Miklós, halottkémme dr. Barabás Sándor orvos. A tisztügyiészi állásra két pályázó volt: dr. Szász László és dr. Beno István; szavazattöbbséggel dr. Beno István választatott meg. A megválasztott tisztikart miután az esküt letette, Tompa Miklós alispán üdvözölte igen szép beszédben, szívére kötve a tisztviselőknek a város anyagi és szellemi érdekeit. Az új tisztikar nevében ifj. Gödri Ferencz polgármester választott hosszabb programmszerű beszédben, melynek tartalma és formája egyaránt a legkedvezőbb benyomást tette a képviselőkre. Az ifju polgármestert lelkes, szép beszédeért zajosan éljenözték. Zsto 7 órakor lakoma volt az új tisztviselők tiszteletére; jelen volt a banketten Pótsa József, vármegyénk főispánja, a vármegyei tisztikar, hivatalok, testületek főnökei, a képviselőtestület stb. A diszes társaság élén Pótsa József főispán mondott első pohárköszöntőt királyunkra és a felsőgek uralkodó ház tagjaira. Révay Pál Pótsa József főispánra s ezután megeredt a tósztok árja, melyek ifj. Gödri Ferencz polgármester és az új tisztikar buzdítására hangzottak el. A kedélyes mulatság a késő éjjeli órákig tartott.

Hirdetések.

Mack féle
Dupla-
Keményítő

VÉDJEKV.

Egyeduli gyártója a feltaláló: **Mack Henrik Ulm a. D.**

a leggyorsabb és leggyorsabb mód gallérokat, kézelőket stb. csekély fáradsággal úgy keményíteni, hogy

oly szépek, mint ha ujak volnának,

kizárólag abban áll, hogy

Mack dupla keményítőjével

keményítjük azokat.

Aki egyszer használta, mindig csak ezt alkalmazza. Mindenütt kapható 3, 10 és 20 krajcáros Cartonokban. Főraktár osztrák magyarorszag részére: **Voith Gottlieb, Bécsben III.**

Tinct. capsici comp.

Ezen **Pain-Expeller** néven is ismeretes, igazán népszerű házi szer most már 25 év óta legjobb fájdalomcsillapító bebizonyosodott, kószvényel, csúsznál, tagzsgatásnál stb. nél. A föld összes országában nagy elterjesztést és biztos hatása következtében minden oldalról oly elismerést talált, hogy minden betegnek joggal ajánlható. A

Tinct. capsici comp.
(Horgony-Pain-Expeller)

Kimagasló állást a fájdalomcsillapító bebizonyosodott között diadalmasan megtartotta, különféle felbújt és utazatok dacára, ez bizonyára a legjobb bizonyíték arra nézve, hogy a közönség i an jól meg tudja különböztetni a jót a rossztól.

Hogy értékeljen utazatot ne kapjunk, beviszatis a kalmával védjegyünkre, a **vörös horgonyra** figyelendő és minden ii ez ezen jogy nélkül, mint nem valódi visszazasítandó. A gyógyszerárakban kapható 40 kr., 70 kr. vagy 1 frt. 20 kr. arban üvegekben; **Budapest: Török József** gyógyszerésznél.

Richter-féle nyar Rudolstadtban, Thür.

Sz. 2651—895.

ülkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A kézdi-vásárhelyi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság, közli, hogy Csiszár József kereskedő kézdivásárhelyi lakos végrehajtónak Forró Jánosné Becző Borbára, Becző Lázárné Forró Anna végrehajtást szenvedő elleni 3600 frt tőkekövetelés s járulékaik iránti végrehajtási ügyében a kézdivásárhelyi kir. törvényszék területén levő Mátfalva községben fekvő, a mátfalvi 221 sz. tjkéből az összes terhekkel együtt a 263 sz. tjkvbe. ártirt A + 50. 51. hrsz. 414 frt, — 138 hrsz. 202 frt, 184 hrsz. 54 frt, 260 hrsz. 144 frt, 273 hrsz. 39 frt, 473 hrsz. 34 frt, 520 hrsz. 26 frt, 578. 579. hrsz. 30 frt, 634. hrsz. 61 frt, 640 hrsz. 38 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy fennebb megjelölt ingatlanok az 1895. év július hó 13-ik napján délelőtt 9 órakor Márkosfalvaközség házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron

alól is eladatni fognak. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10százalékát készpénzben vagy az 1881. LX. t. cz. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3.333 sz. a kelt I. M. rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenniavagy az 1881. LX. t. cz. 170 §. értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű tórtvényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság.

Kézdi-Vásárhelyt, 1895. május hó 6-án. Gaál István, kirendelt egyes bír.

Lapunk kiadóhivatalában

munkáskönyvek

kaphatók.

BÉRBEADÁS.

Előpatakon a sétateren, az ugynevezett Antos János-féle

Vendéglő-helyiség

folyó évi szeptember 29-től egy vagy több évre bérbe kiadó. Közelebbi felvilágosítás szereshető Kőkössi Árpádnál Sepsi-Szentgyörgyön.

(88) 1—3.

Hirdetmény.

Baró Apor Gábor tulajdonát képező a Karatna-Voláli határon lévő tagositott 96 katasztrális hold területű első osztályu szántó haszonbérbe adatik. — Értekezhetni e tárgyban Feltorján lakó Dr. Pethő Józseffel.

(90.) 1—3

Iparosok és gazdák figyelmébe

ajánljuk

locomobilfűtéshez

kitűnően alkalmas

salgótarjáni és petrozsényi

darabos, koczka- és dió-szenünket,

valamint aknaszenünket kazánfűtéshez.

Mérésékelt árak, gyors és pontos szállítás.

A salgótarjáni köszénbánya részvény-társulat

igazgatósa.

Budapest, V., József-tér 14.

A brassói portland-czement-gyár

Brassó (Erdély) ajánlja legkitűnőbb

PORTLAND-CZEMENTJÉT

felelősség mellett folyton egyenlő és teljesen megbízható minőségben, bármely vasuti állomáshoz szállítva, a legolcsóbb árban.

Kézdi-Vásárhelyt kapható K. Csiszár József urnál. Sepsi-Szentgyörgyön Ferencz Lajos és Császár Sándor, Császár Gyula és Dézsi János uraknál.

30 28—40

M. kir. államvasutak.

Érvényes 1895. május 1-től.

MENETREND.

PREDEÁL—NAGYVÁRAD.

Keleti vonal.

Érvényes 1895. május 1-től.

Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	Á l l o m á s o k	Vegyes vonat	Személy- vonat	Gyors- vonat	
Brassó (vendéglő)	{ érk. ind.	regg. 5.08	este 7.43	d. u. 2.45	Medgyes	ind.	regg. 10.55	éjjel 12.46
Botfalv	"	5.39	8.07		Kis-Kapus (vend., elág. Szeb. felé)	{ érk. ind.	11.14 11.29	1.00 1.18
Földvár	"	5.58	8.23		Tövis (vend., elágazás Arad felé)	{ érk. ind.	d. u. 1.10 1.45	2.49 3.42
Mogyorós	"	6.17	8.43		Nagy-Enyed	ind.	2.11	4.03
Apácz	"	6.36	8.57		Kocsárd (vend., elágazás Maros- Vásárhely felé)	{ érk. ind.	2.56 3.06	4.37 4.41
Köpecz	"	6.55	9.16		Gyéres (elágazás Torda felé)	{ érk. ind.	3.43 3.53	5.15 5.21
Agostonfalva	"	7.02	9.22		Kolozsvár (vendéglő)	{ érk. ind.	5.45 este 6.14	regg. 6.45 7.00
Alsó-Rákos	"	7.19	9.38		Nagy-Várad (vendéglő)	{ érk. ind.	10.44 11.04	11.17 d. u. 11.32
Homoród	"	7.45	10.02		Budapest	érk.	regg. 7.00	este 6.20
Kacsa	"	8.02	10.15					regg. 7.25
Bene	"	8.23	10.36					
Erked	"	8.43	0.51					
Héjasfalva (elág. Udvarhely felé)	"	9.12	11.16					
Segesvár (vendéglő)	{ érk. ind.	9.13	11.32					
		9.35	11.39					

Expresz-vonat Brassóból ind. 10 óra 19 p. este, Budapestre érke. Aradon át 10 percetkor.

Kézdi-Vásárhely—brassói vasut.

Kézdi-Vásárhely	indul reggel	4.00	délelőtt 10.25	délután 2.37	Brassó	ind. reggel	5.20	reggel 8.50	délután 3.05
Imecsfalva	"	4.17	10.38	2.54	Szász-Hermány	"	5.35	9.09	3.24
Páva-Zabola	"	4.34	10.51	3.11	Prázmár	"	5.53	9.33	3.48
Kovácsna	"	4.55	11.08	3.43	Kökös	"	6.04	9.46	4.01
Barátos	"	5.18	11.24	4.08	Uzon	"	6.15	10.06	4.21
Nagy-Borosnyó	"	5.35	11.38	4.27	Kilyen	"	6.27	10.21	4.36
Eresztvény	"	5.55	11.55	4.48	Sepsi-Szentgyörgy	"	6.45	10.49	5.14
Sepsi-Szentgyörgy	"	6.36	p. u. 12.25	5.28	Eresztvény	"	7.07	11.17	5.42
Kilyen	"	6.46	12.33	5.38	Nagy-Borosnyó	"	7.24	11.47	6.09
Uzon	"	7.02	12.46	5.54	Barátos	"	7.45	12.16	6.38
Kökös	"	7.15	12.56	6.07	Kovácsna	"	8.08	12.42	7.08
Prázmár	"	7.42	1.16	6.34	Páva-Zabola	"	8.19	1.01	7.21
Szász-Hermány	"	8.02	1.32	6.54	Imecsfalva	"	8.31	1.19	7.36
Brassó	érk.	8.20	1.46	7.12	Kézdi-Vásárhely	érk.	8.45	1.37	este 7.54